Inventii. Cerintele fata de documentele cererii de brevet de inventie

- Ce trebuie să conţină o cerere de brevet de invenţie
  - a) solicitarea de eliberare a brevetului pe formular tip;
  - b) descrierea invenţiei;
  - c) una sau mai multe revendicări;
  - d) desene la care se fac referire în descriere sau în revendicări;
  - e) un rezumat;
  - f) dovada de achitare a taxei de depunere;
  - g) o procură, după caz;

  Cererea care întrunește condiţiile prevăzute la literele a)-f) constituie depozitul naţional reglementar.

  Data de depozit a cererii de brevet este data la care documentele au fost depuse la AGEPI de către solicitant și conţin, cel puţin:

  - o indicaţie conform căreia este solicitată eliberarea brevetului;
  - indicaţii care să permită identificarea sau contactarea solicitantului;
  - o parte care pare a fi o descriere a invenţiei sau o referire la o cerere depusă anterior.

  Toate documentele unei cereri de brevet de invenţie se perfectează în conformitate cu Regulamentului privind procedura de depunere și examinare a cererii de brevet de invenţie și de eliberare a brevetului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 528 din 1 septembrie 2009 și modificat prin HG nr. 406 din 06.06.2017.

  Datele conţinute în cererea de brevet sunt confidenţiale până la publicarea acesteia de către AGEPI în BOPI. Divulgarea datelor conţinute în cerere până la publicarea acesteia este pasibilă de pedeapsă conform legislaţiei în vigoare.

  Închide

- Cerinţele faţă de documentele cererii de brevet de invenţie

  Cererea de brevet trebuie să se refere numai la o singură invenție sau la un grup de invenţii astfel legate, încât să formeze un singur concept inventiv general.

  Ea conţine:

  - a) formularul tip de cerere de brevet completat;
  - b) descrierea invenţiei;
  - c) una sau mai multe revendicări;
  - d) desene la care se fac referiri în descriere sau în revendicări;
  - e) un rezumat;
  - f) dovada de achitare a taxei de depunere;
  - g) o procură, după caz.

  Documentele de la litera a) –f) se depun în 3 exemplare. Documentele enumerate mai sus la literele a)-g) constituie depozitul naţional reglementar.

  Descrierea

  Descrierea invenţiei trebuie să dezvăluie esenţa invenţiei în mod concis, expres, complet, precis şi să fie astfel redactată, încât o persoană de specialitate în domeniul corespunzător să poată realiza invenţia fără efectuarea unei activităţi inventive. Descrierea începe cu indicarea pe prima pagină a indicelui diviziunii din ediţia în vigoare a *Clasificării Internaţionale a Brevetelor* (CIB), la care se referă invenţia solicitată, şi a titlului invenţiei care trebuie să conţină o formulare clară, concisă şi exactă a obiectului invenţiei, să caracterizeze destinaţia

ei şi să coincidă cu esenţa invenţiei.

Descrierea trebuie să conţină, în mod succesiv, următoarele:

- a) titlul invenţiei aşa cum a fost indicat în formularul cererii de brevet de invenţie;
- b) domeniul de aplicare a invenţiei;
- c) stadiul tehnicii;
- d) prezentarea problemei tehnice pe care o rezolvă invenţia;
- e) expunerea invenţiei;
- f) prezentarea avantajelor (rezultatului tehnic) invenţiei în raport cu stadiul tehnicii;
- g) prezentarea, pe scurt, a desenelor explicative, dacă acestea există;
- h) prezentarea cel puţin a unui exemplu de realizare a invenţiei;
- i) lista surselor de informaţie citate.

Nu se admite înlocuirea întregului compartiment sau a unei părţi de descriere prin referirea la sursa care conţine datele necesare. Revendicările şi rezumatul se anexează la descrierea invenţiei şi împreună cu aceasta alcătuiesc documentaţia tehnică de brevetare.

Titlul invenţiei

Titlul invenţiei trebuie să conţină o formulare clară, concisă şi exactă a obiectului invenţiei, să caracterizeze destinaţia ei şi să coincidă cu esenţa invenţiei. Titlul poate să nu coincidă întocmai cu termenul generic din revendicări. Termeni ca “procedeu”, “dispozitiv”, “aparat” etc. nu pot fi utilizaţi izolat, fără a indica destinaţia concretă sau alte caracteristici esenţiale ale obiectului revendicat. Dacă descrierea are ca obiect un grup unitar de invenţii, titlul va enumera toate aceste invenţii începând cu cea principală.

Exemple de formulări: *Procedeu și instalaţie pentru fabricarea vinului spumos. Metodă și aparat pentru determinarea compoziţiei gazelor de ardere, Dispozitiv cu ... (variante).*

Domeniul de aplicare a invenţiei

Acest capitol constituie primul alineat al descrierii, care trebuie să evidenţieze aplicabilitatea invenţiei şi cel puţin un domeniu concret de aplicare a acesteia. Dacă sunt mai multe domenii, se indică cele preferenţiale.

Expunerea acestui capitol va începe cu următoarele formulări posibile: *Invenţia se referă la un dispozitiv de... destinat...; masă pentru ... destinată...; instalaţie pentru ... destinată...; un aparat de ... destinat...; un procedeu de ... utilizat pentru...; un procedeu pentru... şi un dispozitiv pentru aplicarea lui.*

Stadiului tehnicii

Conţine soluţiile anterioare apropiate de invenţia pentru care se solicită acordarea brevetului, cunoscute de inventator sau solicitant, care au aceeaşi destinaţie, cu indicarea pentru fiecare dintre soluţiile menţionate a lipsurilor sau dezavantajelor pe care le au şi pe care le elimină soluţia pentru care se solicită acordarea brevetului, care se prezintă pe rând, în mod succint. Fiecare soluţie apropiată este prezentată prin elementele sale esenţiale cu indicarea celor similare cu elementele esenţiale ale invenţiei solicitate, indicarea cauzelor care nu permit obţinerea rezultatului declarat, precum şi a datelor bibliografice ale sursei de informaţie în care ea este dezvăluită. În cazul în care stadiul tehnicii cuprinde şi cunoştinţe tradiţionale, acestea vor fi indicate explicit, inclusiv sursele acestora, dacă sunt cunoscute solicitantului. Dacă sunt prezentate mai multe soluţii apropiate, soluţia cea mai apropiată se descrie în ultimul rând. Referirea la sursa de informaţie în care sunt prezentate datele privind soluţiile apropiate, inclusiv cea mai apropiată, se face imediat după descrierea acestora printr-un număr luat între paranteze conform listei surselor de informaţie, anexate la descrierea invenţiei. Dacă descrierea se referă la un grup unitar de invenţii, se prezintă cel puţin câte o soluţie pentru fiecare invenţie din grup, în ordinea din titlu, fiecare soluţie cu dezavantajele ei înlăturate apoi de invenţie.

Se recomandă următoarele formulări: *Este cunoscut un dispozitiv (aparat, procedeu, produs, instalaţie etc.) alcătuit din ...; Mai este cunoscut un dispozitiv (aparat, procedeu, produs, instalaţie, produs etc.) ce constă din ...; Se cunoaşte de asemenea un aparat etc., ce constă din ...; Dispozitivul (aparatul, procedeul, instalaţia, produsul ...) cunoscut are ca dezavantaj principal faptul că ...;*

Dezavantajele soluţiei analoage pot fi prezentate separat pentru fiecare soluţie în parte sau la sfârșitul capitolului concomitent pentru toate soluţiile şi trebuie să fie veridice, obiective şi neexagerate.

Prezentarea problemei tehnice pe care o rezolvă invenţia

Problema tehnică se expune prin formularea clară a obiectivului prin a cărui soluţionare se obţine un avantaj sau un succes în domeniul de aplicare a invenţiei. Problema tehnică de rezolvat reprezintă obiectivul propus de solicitant pentru a modifica sau a adapta soluţia cea mai apropiată din stadiul tehnicii (analogul proxim) în scopul obţinerii avantajelor pe care invenţia le are faţă de analogul proxim.

Se pot utiliza următoarele formulări: *Problema tehnică rezolvată de invenţie constă în realizarea unui dispozitiv (aparat, procedeu, instalaţie etc.,) care ... (să elimine dezavantajul obiectului cunoscut din stadiul tehnicii). Problema pe care o rezolva prezenta invenţie este ...;*

Expunerea invenţiei

Invenţia se prezintă, aşa cum ea este revendicată, astfel încât soluţia propusă de rezolvare a problemei să poată fi înţeleasă de un specialist în domeniu. Soluţia tehnică se va prezenta exprimată prin ansamblul de elemente necesare pentru rezolvarea problemei tehnice. Soluţia propusă de rezolvare a problemei, care constituie obiectul invenţiei, se va expune în mod succint, într-o frază sau, în caz de necesitate, în câteva fraze, enumerând toate elementele noi, fără a intra în detalii de realizare. Soluţia trebuie prezentată prin expunerea elementelor soluţiei, astfel încât să corespundă revendicărilor la care se referă această soluţie.

Se recomandă utilizarea uneia din următoarele formulări: *Dispozitivul conform invenţiei, rezolvă problema tehnică de mai sus prin aceea că este constituit din ... și în care este nou ca ...; Procedeul de obţinere a ... constă din ... și în el este nou ca ...; Aparatul pentru aplicarea metodei este alcătuit din ... și în el este nou ca ...; Dispozitivul pentru ... constă din ... și în el este nou ...; Aparatul pentru aplicarea procedeului, conform invenţiei, constă ... și cuprinde ca elemente noi ...; Instalaţia, conform invenţiei, înlătura dezavantajele menţionate sus prin aceea ca ... și în ea este nou ...* .

Prezentarea avantajelor

Expunerea invenţiei va fi însoţită de prezentarea avantajelor invenţiei în raport cu stadiul tehnicii.

Desene explicative

Pentru o mai bună înţelegere a invenţiei revendicate pot fi prezentate materiale explicative (grafice, fotografii etc.), care se vor expune succint.

Acest capitol începe cu prezentarea listei figurilor și prezentarea lor succintă, atunci când acestea există. Dacă sunt prezentate alte materiale explicative, de asemenea, se va face expunerea lor succintă.

Se recomandă următoarele formulări: *Invenţia se explică prin desenele din fig. 1... în care se reprezintă*:... în continuare invenţia va fi descrisă în mod detaliat, în legătură și cu figurile 1... în, care reprezintă:... . Se dă în continuare un /doua/ trei/ mai multe exemple de realizare a invenţiei, în legătură şi cu figurile 1, 2 ... n, care reprezintă: fig. 1 - vedere de ansamblu a ...;

fig. 2 - secţiune parţiala prin ...; fig. 3 - detaliu privind ...; fig. n - diagrama privind ... .

Exemplu de realizare a invenţiei

Exemplul include modul de realizare şi de utilizare sau de funcţionare a invenţiei. Se va indica explicit modul în care invenţia îndeplineşte condiţia de aplicabilitate industrială, dacă aceasta nu rezultă în mod evident din prezentarea invenţiei sau din natura invenţiei. Prezentarea va fi susţinută de exemple concrete de realizare a invenţiei revendicate, a modului de executare descris în stare statică şi de folosire sau de funcţionare a acestui obiect descris în stare dinamică, într-un mod suficient de clar, complet şi corect, cu trimitere la desene, dacă acestea există, astfel încât un specialist în domeniu să poată realiza invenţia. Fiecare semn de referinţă va reprezenta acelaşi element, chiar dacă acesta apare în mai multe figuri, astfel încât să posede o singură semnificaţie. Se va indica modul cel mai bun de realizare a invenţiei cunoscut de solicitant la data depozitului sau, în cazul în care este invocată prioritatea, la data de prioritate a cererii.

Dacă în textul descrierii se menţionează pentru prima data un “organ”, o “piesă” sau un “detaliu al piesei”, acestea se vor exprima în forma nearticulată, de exemplu*:“O placă de baza 1, prevăzută cu nişte coloane de susţinere 2 și 3, pe care culisează o tija 4... “*.

Ulterior, când în prezentarea exemplului de realizare se menţionează aceeaşi piesă, organ etc., acestea se vor exprima în text la forma articulată, de exemplu: *“Tija 4 este acţionată prin intermediul unui reductor ...”.*

În cazul unui grup unitar de invenţii, pentru fiecare invenţie din cadrul grupului, se va da cel puţin câte un exemplu de realizare, de preferinţă în ordinea în care ele apar în titlul invenţiei.

Descrierea se va semna de către solicitant sau mandatar conform procurii.

Revendicări

Revendicările determină aria de protecţie acordată de brevet.

În funcţie de opţiunea solicitantului, revendicările pot consta:

- fie din două părţi (revendicare bipartită), prima parte (preambul) conţinând elementele invenţiei care sunt necesare pentru definirea obiectului invenţiei şi care, în combinaţie fac parte din stadiul tehnic, precum şi noţiunea generică ce reflectă destinaţia invenţiei, iar partea a doua – partea caracteristică, fiind introdusă prin expresia “caracterizat(ă) prin aceea că” şi conţinând elementele noi care, în combinaţie cu elementele enunţate în prima parte, definesc invenţia;
- fie dintr-o singură parte (revendicare monopartită), fără separarea preambulului de partea caracteristică.

În preambul nu se admite indicarea elementelor din mai multe soluţii apropiate, adică nu se admite prezentarea celei mai apropiate soluţii formate din elemente aparţinând diferitor soluţii apropiate.

Revendicările referitoare la o invenţie conţin o revendicare independentă care poate fi însoţită de una sau mai multe revendicări dependente, în funcţie de natura invenţiei. Revendicarea dependentă va conţine toate elementele esenţiale din revendicarea independentă căreia i se subordonează şi, după caz, se referă la:

- dezvoltarea şi/sau precizarea ansamblului elementelor ei esenţiale, enunţate deja în revendicarea independentă;
- exemple particulare de realizare a invenţiei;
- elemente suplimentare sau opţionale, neesenţiale pentru definirea obiectului revendicat.

Dacă sunt formulate mai multe revendicări, ele se numerotează cu cifre arabe în ordinea prezentării. Numărul de revendicări trebuie să fie rezonabil, luând în considerare natura

invenţiei pentru care este cerută protecţia.

Subordonarea revendicărilor dependente celei independente poate fi directă sau indirectă, adică peste una sau mai multe revendicări dependente.

Subordonarea directă a unei revendicări dependente se foloseşte atunci, când pentru definirea invenţiei într-un caz special de realizare sau aplicare a ei, deopotrivă cu elementele acestei revendicări, sunt necesare numai elementele indicate în revendicarea independentă.

Uneori revendicările se referă la grupuri de invenţii - în cazul când în cerere pot fi incluse mai multe revendicări referitoare la diferite obiecte, de exemplu:

- * revendicare independentă pentru un dispozitiv, o substanţă sau o tulpină a microorganismului și o revendicare independentă referitoare la procedeul de obţinere a dispozitivului, substanţei sau tulpinii în cauză;
- * revendicare independentă pentru un procedeu și o revendicare independentă pentru dispozitivul destinat aplicării procedeului în cauză;
- * revendicare independentă pentru un dispozitiv, o substanţă, o revendicare independentă referitoare la procedeul de obţinere a dispozitivului sau a substanţei în cauză și o revendicare independentă pentru dispozitivul destinat aplicării procedeului în cauză.

În cazul unui grup de invenţii, cererea poate conţine două sau mai multe revendicări independente de aceeaşi categorie (de exemplu: dispozitiv, procedeu, substanţă, tulpină a microorganismului sau aplicarea lor) care nu pot fi cuprinse într-o singură revendicare comună.

Tipurile revendicărilor

Redactarea revendicării are anumite particularități în funcție de tipul obiectului brevetat.

a) *Particularitățile revendicărilor invenției referitoare la dispozitiv. În revendicare dispozitivul se caracterizează în stare statică*.

Se admite indicarea în revendicare a executării elementului ca fiind în dinamica cu posibilitatea îndeplinirii unei anumite funcții (de exemplu, cu posibilitatea frânării, cu posibilitatea fixării etc.).

b) *Particularitățile revendicărilor invenției referitoare la procedeu.*

Folosind verbe pentru caracterizarea acțiunilor (procedeului, operațiunii) ca elemente ale procedeului, ele se expun la modul indicativ, reflexiv, numărul singular, persoana a treia (de exemplu: se încălzește, se ia, se montează etc.).

c) *Particularitățile revendicărilor invenției referitoare la substanță. În revendicările care caracterizează un compus chimic individual de orice proveniență se includ denumirea sau marcarea compusului*. Pentru compusul cu structura identificată se include în revendicări formula lui structurală. Pentru compusul cu structura neidentificată se includ în revendicări caracteristicile (proprietățile) lui care fac posibilă identificarea acestui compus, inclusiv elementele procedeului de obținere a lui.

În revendicările care caracterizează o compoziție se includ ingredientele ce îi aparțin și, în mod normal, elementele ce se referă la componenta cantitativă a ingredientelor. Dacă revendicarea caracterizează o compoziție și conține elemente referitoare la componenta cantitativa a ingredientelor, ele se exprimă în orice unități unitare, de regulă, în două valori care să caracterizeze limita minimă și cea maximă a componentei (de jos și de sus).

Exemplu:

Lubrifiant consistent ce conține ulei vegetal ca mediu dispersional, săpun de litiu al acidului

12-oxistearic, ameliorator al indicelui de viscozitate (I.V.), aditiv antioxidant, caracterizat prin aceea că în calitate de mediu dispersional se utilizează ulei vegetal din semințe de rapiță cu următorul conținut de ingrediente (% mas.): ulei din semințe de rapiță 80,3...84,3 săpun de litiu al acidului 12-oxistearic 11...15 ameliorator I.V. "Poliizobutilena P-20" 3,7...4,1 aditiv antioxidant "Naftam-2" 0,6...1,0

Se admite indicarea componenței unui ingredient al compoziției printr-o valoare unitară, iar componența celorlalte ingrediente - în formă de intervale de valori în raport cu această valoare unitară (de exemplu, componența ingredientelor se prezintă pentru 100 părți de masă ale ingredientului de bază al compoziției sau pentru 1 litru de soluție).

De exemplu:

Compoziție pentru prepararea pâinii, ce conține făina, drojdii, sare, zahar, mirodenii și apă, caracterizată prin aceea că conține suplimentar concentrat de must de cvas în următorul raport de componente, 1 kg la 100 kg de faina: drojdii 0,5...0,7 concentrat de must de cvas 4,0...10,0 zahăr 3,8...4,2 sare 1,7...2,0 mirodenii 1,0...1,5 apă până la umiditatea de 46...48%

Într-o compoziție se admite indicarea componentei cantitative a antibioticelor, fermenților, anatoxinelor etc., în alte unități decât ale celorlalte componente. De exemplu, în mii de unități în raport cu cantitatea de masa a celorlalte ingrediente ale compoziției.

Elementele caracteristice ale invenției referitoare la compoziție se introduc în revendicări prin verbul “conține” cu specificarea “suplimentar”, în cazul în care este necesară specificarea introducerii ingredientului în compoziție.

Pentru compozițiile, a căror destinație se determină numai printr-un agent activ nou, iar celelalte componente sunt purtători neutri din cercul celor aplicați tradițional în compozițiile cu aceasta destinație, se admite indicarea în revendicări numai a acestui agent activ și a componentei lui cantitative în compoziție, inclusiv în forma de “cantitate eficientă”.

Altă variantă de caracterizare a unei asemenea compoziții poate fi indicarea în ea, în afară de agentul activ, a altor componente (purtători neutri) prin noțiunea generalizatoare “adaos special’’.

În acest caz se indică raportul cantitativ al agentului activ și adaosului special. Dacă în calitate de element al invenției este indicată o substanță complexă cunoscută, se admite folosirea denumirii ei speciale cu indicarea obligatorie a funcției și /sau proprietăților acestei substanțe și bazei ei. În acest caz, în descrierea invenției trebuie prezentată componența completă și, dacă este cazul, procedeul de obținere a acestei substanțe.

d) *Particularitățile revendicărilor invenției referitoare la tulpina microorganismului, culturii celulare de plante și animale*

În revendicările care caracterizează tulpina microorganismului, culturii celulare de plante și animale se includ:

- *denumirea latina a genului și a speciei microorganismului, plantei sau animalului la care se referă tulpina;
- *destinația tulpinii;
- *abrevierea colecției depozitar-oficiale; numărul de înregistrare a obiectului depozitat în colecție, după caz.

e) *Particularitățile revendicărilor invenției referitoare la aplicarea conform unei destinații noi.*

Aplicarea unei substanței anterior cunoscute se considera aplicarea conform unei destinații noi. În descrierea aplicării produselor și procedeelor anterior cunoscute conform unei destinații noi se folosesc caracterizări scurte ale obiectelor aplicate, suficiente pentru identificarea destinației cunoscute și indicarea destinației noi.

În cazurile în care obiect al invenției este aplicarea conform unei destinații noi a produsului sau procedeului cunoscute anterior, se folosește revendicarea cu următoarea structură:

"*Aplicare (se indică denumirea sau caracteristica produsului, procedeului cunoscut) în calitate de (se indică destinația noua a produsului, procedeului*)".

Rezumatul

Rezumatul serveşte pentru informare, conținând în medie 150 de cuvinte şi reprezintă o expunere succintă a conţinutului descrierii. El trebuie să conţină: titlul invenţiei; caracterizarea domeniului la care se referă invenţia şi/sau a domeniului de aplicare a ei, dacă acesta nu rezultă din titlu; caracterizarea invenţiei cu indicarea rezultatului obţinut. Invenţia se caracterizează în rezumat prin expunerea în formă liberă a revendicărilor. Dacă este cazul, în rezumat se include desenul sau formula chimică sau se indică numărul figurii din desene care trebuie să însoţească rezumatul la publicare. Dacă rezumatul este însoţit de desen, în textul rezumatului se prezintă, între paranteze, semnele de referinţă care corespund elementelor existente în desen. Semnele de referinţă folosite în desen trebuie să fie identice cu cele din descrierea invenţiei.

Închide

URL sursă: https://agepi.md/ro/inventions/requirements